

Trgovački sud u Zadru
Stalna služba u Šibeniku
PRIMLJENO
Dana 22-08-2018

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

78 Pž-4742/2018-4

Primljeno neposredno - preko pošte obično-preporučeno
13.08. 2018. god. u 3 primjeraka s
prilozima i rubrika.
Pismeno stiglo poštom otvoreno - s oštećenim omotom.
Predano na poštu preporučeno dana
god.
Plaćena pristojba
Nedostaje pristojba
Primljene vrijednosti (novac, pristojbe i sl.)

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11
10000 Zagreb

Potpis dužnika:
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
STALNA SLUŽBA U ŠIBENIKU

Vraćamo spis poslovni broj St-98/2014 zajedno s 3 otpravka drugostupanjske odluke poslovni broj Pž-4742/2018-2 od 1. kolovoza 2018., na daljnje postupanje.

Zagreb, 7. kolovoza 2018.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik

Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Trgovački sud u Zadru
Stalna služba u Šibeniku
PRIMLJENO
Dana2.2.-08-2018.....

78 PŽ-4742/2018-2

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

13 -08- 2018

REPUBLIKA HRVATSKA PRIMLJENO

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Branke Šabarić Zovko, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom BATOLIT d.o.o. u stečaju iz Šibenika, Krtolin b.b., OIB 08362049422, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika VERE MILOŠ, OIB 89794048978, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj St-98/2014 od 12. srpnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 1. kolovoza 2018.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj St-98/2014 od 12. srpnja 2018.

Obrazloženje

Trgovački sud u Zadru, Stalna služba u Šibeniku rješenjem poslovni broj St-98/2014 od 12. srpnja 2018. odlučio je o namirenju iz ostvarenog iznosa kupovnine, primjenom čl. 254. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), u vezi s čl. 166. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje: OZ).

Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik Vera Miloš, zbog svih žalbenih razloga, u bitnom navodeći kako sud ni stečajni upravitelj nisu smjeli ozakoniti prodaju imovine stečajnog dužnika, koja je prodana za trinaest puta manju cijenu od procijenjene. Smatra kako stečajni upravitelj, prilikom podnošenja izvješća vjerovnicima radi donošenja odluke o prodaji, nije pravilno prikazao stvarno stanje, jer vjerovnici ne bi pristali na takvu prodaju. Nadalje, navodi kako je na završnom ročištu dala prigovor na diobeni popis, o kojemu sud nije odlučio. Smatra kako je, kao vjerovnik prvog višeg isplatnog reda, trebala dobiti dio kupovnine, a stečajni je upravitelj nije vratio na posao, usprkos pravomoćnoj presudi, pa je i time oštećena. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Pobijana odluka ispitana je u granicama razloga navedenih u žalbi sukladno čl. 10. SZ-a te čl. 365. st. 2. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), i pazeći

po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Temeljni razlog koji ističe žaliteljica je taj da stečajni dužnik, za prodanu imovinu, nije uspio prikupiti dovoljno sredstava za namirenje vjerovnika, no ovaj sud ukazuje kako time nije dovedena u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

Naime, iz navoda žalbe i isprava u spisu nesporno proizlazi kako su odluku o prodaji imovine dužnika kao cjeline donijeli vjerovnici, jer su, na izvještajnom ročištu održanom 19. svibnja 2016., suglasili da se odmah prijeđe na prodaju imovine stečajnog dužnika kao cjeline, prema procjenama koje je dostavio i kako je to predložio stečajni upravitelj. Svoje protivljenje takvoj odluci žaliteljica je mogla izjaviti na navedenom ročištu, no na isto nije pristupila.

Nadalje, nitko od vjerovnika nije podnio žalbu protiv rješenja prvostupanjskog suda od 15. studenog 2016. kojim je potvrđena odluka vjerovnika i određena prodaja imovine stečajnog dužnika, niti protiv rješenja o dosudi od 15. siječnja 2018., a nije sporno niti to da je prodaju imovine provodila FINA primjenom odredaba Ovršnog zakona.

Dakle, sud je odluku o unovčenju donio u skladu s odlukom vjerovnika, a postupak prodaje proveden je sukladno zakonu, pred nadležnom agencijom.

Stoga činjenica da prodajom imovine nije prikupljeno dovoljno sredstava za namirenje vjerovnika ne utječe na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja o namirenju iz iznosa dobivenog prodajom.

Žaliteljičin navod kako je stečajni upravitelj nije vratio na posao usprkos pravomoćnoj odluci suda nije u neposrednoj vezi s pobijanim rješenjem, jer je istim odlučeno samo o namirenju iz iznosa dobivenog prodajom.

Što se tiče žalbenog navoda kako sud nije odlučio o prigovoru na diobni popis, valja ukazati kako je ročište od 12. lipnja 2018. održano radi diobe kupovnine, pa isto ne predstavlja završno ročište iz čl. 283. SZ-a, na kojemu se mogu davati prigovori na završni popis.

Slijedom navedenog, žalba stečajnog vjerovnika odbijena je kao neosnovana, a prvostupanjsko je rješenje potvrđeno (čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a).

Zagreb, 1. kolovoza 2018.

Predsjednica vijeća
Dubravka Matas, v. r.

Za točnost otpis
Brankica Curman